

Birutė Keršulienė (Bagdonavičiūtė): „Visada turiu būti pirma“

B. Keršulienė 2009 m. po apdovanojimo Komandoro ženkle.

Susipažinkime su ja iš arčiau.

Trumpam sugrįžkime į vaikystę. Kur augote, kokiomis svajonėmis gyvenote?

Nuo dviejų metų augau Vilniuje, Jeruzalėje, berniukų apsuptyje. Karstėmės medžiais, kariavom, mėtėmės akmenimis. Daug dirbau - gyvenome prie upelio, tai po du kibirus vandens į kalniuką tekdavo nešioti. Todėl ir buvau tokia stipri. Kūda ir stipri.

Kaip sekėsi mokykloje?

Mokiausi Vilniaus Jeruzalės vidurinėje mokykloje, po to A. Vienuolio mokykloje sustiprintos matematikos klasėje. Vienuoliktoje klasėje dėl Tautų spartakiados turėjau pereiti į vakarinę mokyklą. Tokia buvo tvarka, kad nereikėtų laikyti abiturės egzaminų.

Kur studijavote po mokyklos? Kaip sekėsi?

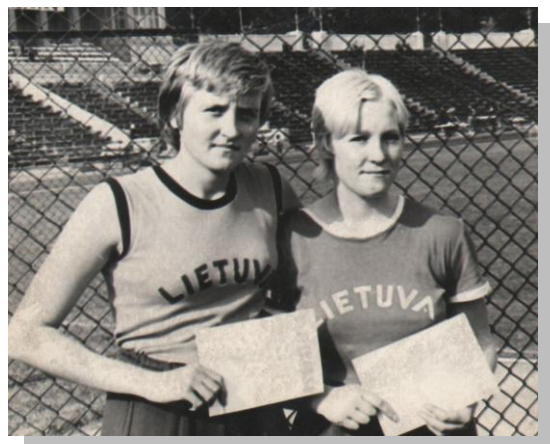
Po mokyklos į stojau į Universitetą. Mokiausi du metus. Vasarą per sesijas pats universitetas išveždavo į Greisvuldą (Vokietija), studentų varžybas, o žiemą vykdavau į Leningradą, Donecke vykdomas TSRS rinktinės sotvyklas. Moksluose visada turėjau vyti, o tai ne mano stichija. Visada turiu būti pirma.

Teko pereiti į technikumą. Treneris Antanas Krasaitis užklausė: “kodėl keiti mašiną į dviratį?“, atsakiau: “kad dviratį pati stumsiu, o mašiną, jei suges – nepastumsi...“ Technikumą baigiau 1972 m. Po metų pagimdžiau dukrą. Nuo 1973 m. dirbau mokykloje ūkvede.

1975 m. į stojau į LVKKI neakivaizdinį fakultetą, nes mokyklos direktorius pasakė: „baik institutą - gausi pamokų.“

Trumpas dosjė:

- Gimė: 1949 vasario 10 d. Vilniuje;
- 1975-77 Vilniaus statybos tresto sporto metodininkė;
- nuo 1977 Vilniaus Jeruzalės vid. m-las kūno kultūros. mokytoja;
- 1983 m. baigė LVKKI;
- 1974 m. tapo Lietuvos universaliosios daugiakovės čempione ;
- Lietuvos rutulio stūmimo čempionė (1968, 1977-79, 1981);
- 5 kartus tapo Lietuvos rekordininke (15,97 m - 1969; 16,00 m - 1970; 19,10 m - 1979; 19,31 m ir 19,36 m - 1980);
- Treniravo D. Bimbaitę, SRS (1989) rutulio stūmimo čempionę;
- 2009 m. apdovanota Garbės Komandoro ženklu.

B. Bagdonavičiūtė (kairėje) ir G. Murašova 1970 m

Institute po 2 metų pervadė į dienių skyrių, teko pirmą kursą baigti per du metus. Mokėjo stipendiją, buvo visai neblogai.

Tad kodėl vis tik pasirinkai sportą? Galbūt buvo žmogus, kuris turėjo įtakos kitokiam pasirinkimui?
Sportuoti pamėgau jau mokykloje. Už mokyklą dalyvaudavau slidinėjimo, orientavimosi sporto, PDG varžybose. Esu tapusi ir Vilniaus miesto moksleivių čempione.

1958 m. V. Burakauskas baigė Pedagoginį ir atėjo dirbti į mūsų mokyklą. Pradžioje treniruodavomės pas jį virš 20 vaikų, po to liko 8, o į Dinamo stadioną važiuodavau jau viena. Tokia užsispyrusi buvau.

Kodėl vis tik lengvoji atletika, o ne kitos sporto šakos?

Pasirinkimą nulėmė Jonas Burakauskas, taip ir liko lengvoji atletika visam gyvenimui. Keitėsi tik rungtys, o 1979 m. pradėjau treniruotis pas Vytautą Jarą.

Kuriuos trenerius galite vadinti savo mokytojais?

Mano treneris J. Burakauskas į sporto stovyklas nevažiuodavo - nesuderindavo darbo mokykloje. Tai išvykose daug teko dirbti su A. Varanausku ir J.V. Barisu, o į sportinės karjeros pabaigą ir su Rimantu Plunge. Daug gerų patarimų, pamokymų esu gavusi ir iš Leningradiečio trenerio Milešino.

Ar prisimenate pirmąsias lengvosios atletikos varžybas?

Labai gerai prisimenu pirmąsias rutulio stūmimo varžybas Alytuje. Vilniaus moksleivių komandoje trūko antros rutulio stūmikės. Paprašė sudalyvauti mane. Pavyko - po Baranauskaitės likau antra.

1966 m. varžybose Pasvalyje, kad papulčiau į Lietuvos čempionatą, treneriai planavo užduotis nustumti ne mažiau 11 m. Rutulį nustumiau 12,06 m ir gavau teisę dalyvauti Lietuvos čempionate.

Koks metikas „be štangos“...Kokie Jūsų pasiekimai pratimuose su štanga?

Su štanga dirbau gana daug. Spausdavau štangą gulint - 110 kg. Pritūpdavau su daugiau negu dvigubu savo svoriu - 175 kg štanga.

B. Bagdonavičiūtė varžybose Kuboje 1980 m.

Koks įsimintiniausias įvykis, nutikęs varžybose ar treniruotėje?

1980 m. varžybų Kaune metu, Lietuvos rutulio stūmimo rekordas buvo pagerintas 3 kartus. Pirmu bandymu rekordą pavyko pagerinti man, po manęs stūmė Rima Muzikevičienė pagerino tik ką mano pasiektą Lietuvos rekordą. Trečiu bandymu nustumė 19,36 m vėl pagerinau Lietuvos rekordą ir tapau nugalėtoja.

Koks didžiausias Jūsų sportinis laimėjimas?

Labiausiai vertinu 1969 m. pergalę TSRS jaunimo čempionate kuriame pagerinau Lietuvos rutulio stūmimo rekordas 15,97 m.

Ką Jums davė sportas?

Man sportas davė sveikatą - neturėjau nei vienos traumos per visą savo sportinę karjerą. Atvėrė bendravimo galimybes...

Kiek svarbus sportas šiandien? Kokią vietą jis užima tavo gyvenime? Ar šiuo metu sportuojate?

Sportas man labai svarbus, bet labiau norėčiau, kad tai suprastų ir mūsų vaikai. Sportuoju beveik kas dien. Jau dešimtmetis, kaip vadovauju sporto klubui „Metikas“, kuris jungia virš 30 bendraminčių.

Kiek žinau aktyviai dalyvaujate veteranų sportiniame judėjime.

Manau esu viena aktyviausių Lietuvos veteranų sporto judėjimo dalyvių.

Esu laimėjusi aukso medalius dviejose Veteranų Pasaulio Veteranų žaidynėse (1994 m. Brisbane ir 2009 m. Sidnėjuje (Australija). Du kartus esu tapusi Pasaulio veteranų čempionatų nugalėtoja: Buffalo (JAV) 1995 m. ir Lahti (Suomija) 2009 m. Pirmą vietą Europos veteranų žaidynėse Malmėje (Švedija) 2008 m. ir Europos veteranų čempionate Kristiansand (Norvegija) 1992 m.

Papasakok truputį daugiau apie šeimą: vaikus, kuo jie užsiima. Galbūt vaikai irgi pasekė Jūsų pėdomis?

1972 metais ištekėjau. 1973 m. pagimdžiau dukrą Margaritą. Sportavo ir lengvąją atletiką ir krepšinį, bet susilaužius ranką sportus metė ir užsiėmė grožiu. 1993 m. dalyvavo Mis Lietuva rinkimuose, pateko į finalą ir gavo prizą už artistškumą. Nuo 2002 metų gyvena Čikagoj. Jau turiu ir anūkėlę...

Varžybose Kuboje 1980

Hobis.

Grybavimas ir daržai...

Jūsų gyvenimo Credo (Šūkis)

Judėti ir nesukristi.

Mėgstamiausias valgis.

Cepelinai, kuriuos gaminu labai skanius...

Kokius stipresnius gėrimus mėgstate?

Šnapsą, bet nedaug.

Keletas baigiamųjų žodžių svetainės lankytojams.

Kolegoms norėčiau palinkėti, kad atvyktų į varžybas pabūti kartu, pasirgt ir „užsikrėsti“ veteranų sportinio judėjimo idėja...

2010 vasario 2 d. Su Birute Keršulienė 2010 vasario 2 d. kalbėjosi Linas Kulbokas